

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Socialistisk Folkeparti har flere gange påvist, at den nuværende kulbrinteskattelov er helt utilstrækkelig, idet der ikke udløses kulbrinteskate på trods af de betydelige prisstigninger, der har været på olieprodukter i den seneste tid og på trods af, at parterne i DUC allerede har fået inddækket deres investeringer.

Der henvises til skatteministerens besvarelse af et spørgsmål stillet af Jens Thoft den 10. oktober 1990, jf. Folketingstidende sp. 495 ff, folketingsåret 1990-91 (1. samling).

Det er SF's opfattelse, at hele kulbrinteskatteloven trænger til en grundig gennemgang, og det bør analyseres ud fra de konkrete erfaringer, hvorledes kulbrinteskatten kan justeres således, at den giver statskassen en passende andel af fortjenesten ved kulbrinteindvindingen, samtidig med at man bevarer den hensigt at stimulere nye koncessionsansøgere til at foretage eftersøgning og indvinding, selv om de kun kan få smulerne fra de riges bord, det vil sige de områder, som DUC har måttet eller skal afgive.

Ud fra de hidtidige erfaringer er det dog SF's indtryk, at de væsentligste problemer i den nuværende lov ligger i, at det såkaldte kulbrinteafdrag, der svarer til et bundafdrag på 25 pct. af investeringerne, er for stort, og at selskaberne ved ikke at bruge indtægterne til afdrag på gælden og foretage investeringer på grundlag af egenkapital får skabt sig store rentefradrag. Samtidig er rentefradragenes konkrete størrelse meget vanskelig at kontrollere.

SF foreslår derfor en nedsættelse af kulbrinteafdraget samt en begrænsning i adgangen til at fratække finansieringsudgifter.

Men det er fortsat SF's opfattelse, at der er behov for en mere gennemgribende analyse af hele området. I denne analyse må inddrages de konkrete danske erfaringer, men også erfaringerne fra Norge og England, der begge i 1980'erne har ændret på deres kulbrintebeskatning.

Administrative og provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget vil kun have begrænsede administrative konsekvenser.

Det er ikke muligt for forslagsstillerne at beregne de provenumæssige konsekvenser nøjagtigt ud fra de foreliggende oplysninger.

Det formodes, at lovforslaget ikke medfører positiv kulbrinteindkomst de første år på grund af fremførsel af underskud. Herefter anslås det årlige provenu at blive 400-600 mio. kr. Under udvalgsbehandlingen af lovforslaget vil regeringen blive opfordret til at beregne de nøjagtige konsekvenser ud fra de foreliggende selvangivelser og forudsætningerne for regeringens egne beregnede provenuskøn til finansloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at det nugældende kulbrinteafdrag på 25 pct. om året i 10 år, nedsættes til 15 pct. om året.

Der vil således stadig skulle foreligge et betydeligt overskud ved indvinding af kulbrinte fra det pågældende felt, før der udløses kulbrinteskate.

Til nr. 3

Der foreslås sat en begrænsning på det maksimale rentefradrag, der kan opnås ved opgørelse af feltindkomsten, der ligger til grund for kulbrinteafdraget.

Hermed sikres, at indtægterne ved salg af de indvundne kulbrinteforekomster bruges til afdrag på gælden, samt at renterne ikke kunstigt oppustes.

Det bemærkes særskilt, at er indtægterne fra det pågældende felt mindre end de samlede investeringer, således at gælden ikke kan afdrages ved hjælp af indtægterne, får den pågældende bestemmelse ingen reel betydning, idet kulbrinteafdraget i sig selv vil forhindre, at der udløses kulbrinteskate for det pågældende felt.

Det bemærkes endvidere, at der ikke ændres i retten til rentefradrag ved opgørelse af selskabsindkomsten.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft fra indkomståret 1991.